

یادداشت

قانون برساننده خشونت

این توضیحات ناکافی است و ممکن است برخی جهات را توضیح دهد، اما سؤال این است که چرا قیمت یک گوشی تا چندین برابر درآمد یک کارگر و کارمند است؟ گاهی قیمت آن با یک ماشین برآید مدل پایین برابری می‌کند.

وقتی دستورالعمل‌ها و بخش‌نامه‌ها واردات گوشی ایل را ممنوع کرده یا برای واردات آن تعرفه‌های بالایی وضع می‌کنند، باعث می‌شوند قیمت این کالا افزایش بسیاری یابد و از طرفی به نظر برخی افراد، این کالا امکان جایگزینی ندارد. رجیستری این گوشی هم چنده میلیون تومان هزینه دارد، به همین دلیل برخی توان ثبت آن را ندارند؛ بنابراین وقتی مورد سرقت قرار می‌گیرد، نمی‌توان آن را رصد کرد.
شاید دلیل مقاومت در مقابل سارقان مسلح به سلاح سرد نیز همین باشد. پس قانون تعرفه بر کالاهای گاهی هیچ ربطی به حمایت از تولید داخلی ندارد و دستورالعمل رجیستری یک کالا می‌تواند یک وسیله معمولی را تبدیل به کالایی گران‌قیمت کند که موجب طمع سارقان و خطر جانی برای دارنده آن شود.

هرچند ممکن است تعرفه و رجیستری بالا برای کالایی خاص با نگاه ارزشی دنبال شود، ولی بالاخره افراد مختلف جامعه بنا بر دلایلی برای کالاهایی مانند گوشی ایل تقاضای زیادی دارند. برخی به دلیل منزلت و خودنمایی، دیگران به دلیل کیفیت یا خاص‌بودن دوربین آن یا برخی به دلیل امنیت در حفظ داده‌های شخصی و... خواستار گوشی ایل هستند، اما وضعیت به‌گونه‌ای است که پدرها و مادرها نگران فرزندان خود هستند؛ به‌ویژه وقتی گوشی تلفن آنها گران‌قیمت و از نوع ایل باشد. از طرفی برخی جوانان به دلایل مختلف نمی‌توانند از آن صرف‌نظر کنند. قانون تعرفه و رجیستری تلفن همراه به شکل غیرمستقیم و بدون نیت قبلی، سرقت‌های خشن را افزایش می‌دهد.

شاید قانون‌گذار و دستورالعمل‌نویس متوجه پیامدهای ثانویه نیست، اما اتفاقاتی که در مدت اخیر برای افراد دارای گوشی‌های گران‌قیمت افتاده است، باعث می‌شود به این بیندیشیم که چرا با دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌ها، محصولاتی را به کالایی کمیاب و دارای قیمت بالا تبدیل می‌کنیم که باعث سرقت‌های خشن شود. به نظر می‌رسد وقت آن رسیده باشد که واضعان قانون و دستورالعمل‌نویسان به نتایج ثانویه عمل خود بیندیشند و به اصحاب علوم اجتماعی گوش فرادهند.

یک کشته و ۹۰میلیون زخمی

قتل جوانی از جوانان این مرز و بوم که طبق هر روایتی به مطلوب‌امت‌ترین شکل ممکن صورت گرفته است، هرچند جریان مافیائی ندارد، اما می‌تواند و باید برای هر نهاد و شخصی از هر قشری درس‌آموز باشد. حاکمیت و دولت باید صدای زنگ خطر اف‌سول هنجارهای اخلاقی و فرهنگی را بشنوند. در این کشور، مانند همه کشورها، زدی سایقه‌ای دیرینه دارد، اما دزدی منتهی به قتل استثنا بوده است. قتل نفس، جرم جنایی بسیار سنگینی است و ارتکاب آن، آن‌هم به شکلی بسیار فجیع و قساوت‌آمیز، جای آسیب‌شناسی و مطالعه موردی ویژه‌ای دارد. در این میان، علاوه بر مسئولان امر که باید هر رویدادی را ثقه روایت کنند، سلبریتی‌ها و فعالان محیط مجازی هم که می‌توانند در امر اطلاع‌رسانی و پیگیری حوادث نقشی سازنده داشته باشند، باید از انگیزه‌های غیرقابل قبول همچون جمع‌آوری دنبال‌کننده و مشترک که می‌توانند به قیمت بازی با اعصاب و روان جامعه و به‌ویژه خانواده‌های عزادار تمام شود، به دور باشند. متأسفانه انگیزه‌های مادی آنها، اجر آن دسته از فعالان محیط مجازی را هم که با اهداف خیر کشنگری می‌کنند، ضایع می‌کند.

خلاصه کلام آنکه این یادداشت‌نویس را انتظار و امید آن است که:

- کلیه اح‌اد جامعه به‌ویژه والدین و سرپرستان، مراقبت‌های لازم را برای حفظ امنیت عزیزان خود به‌طور مستقل مبذول دارند و هشدارهای حفاظتی را به آنان آموزش دهند.
- همه نهادهای فرهنگی تلاش‌ی مضاعف به خرج دهند تا ضمن شناسایی ناهنجاری‌های فرهنگی و اخلاقی و دلایل تشدید خشونت‌ورزی و شکاف‌های بین نسلی، راهکارهای راهبردی و اجرائی مناسب ارائه کنند و متولیان اجرایی را بر آن دارند تا آن راهکارها را مسئولانه عملیاتی کنند و نتایج حاصل را مورد ارزیابی دقیق قرار دهند.
- جامعه‌شناسان، مردم‌شناسان، روان‌شناسان، اقتصاددانان، جرم‌شناسان، حقوق‌دانان و کارآگاهان و فحول کلیه رشته‌ها و زمینه‌های وابسته گردهم آیند و این فاجعه را واکاوی کنند و برای پیشگیری از تکرار آن، راه‌حل‌های عملی و بومی (متناسب با جامعه ما) ارائه دهند.
- قانون‌گذار قوانین بازدارنده و کیفردهنده مناسب وضع کند و به این ترتیب نقش و رسالت خود را انجام دهد. توجه به این نکته حائز کمال اهمیت است که قربانی مدنظر از ن‌سوان بوده است. جنایت ارتكایی چه‌سا اگر جنس مخالف در کار بود، رخ نمی‌داد. این جنایت، بار سنگین کشتن انسانی که به لحاظ قوای جسمانی نوعاً آسیب‌پذیرتر و به عبارتی طعمه‌ای سهل‌الوصول‌تر است نیز با خود یک می‌کشد. قانون‌گذار باید با وضع قوانین حمایتی موزون در جهت جبران ضعف جنسیتی مزبور توازن ایجاد کند.
- رسانه‌ها اعم از شنیداری، دیداری، مجازی و کاغذی و نیز فعالان محیط مجازی، نقش مثبت در امر اطلاع‌رسانی و کشنگری مربوط ایفا کنند و انگیزه‌های انسانی و بشردوستانه را سرلوحه اقدامات خود قرار دهند و ضمن رعایت حال افکار عمومی و به‌خصوص خانواده‌های قربانیان و حتی مجرمان، جامعه را به سمت امنیت خاطر یاری کنند.

اندوه بی پایان بر توقف توسعه و فقر تربیت اجتماعی

مراقبت‌های بعد از وقوع جرم و تحمل مجازات توسط مجرمان و نظارت بر رفتارهای آنان پس از رهایی از حبس به صورت محسوس و نامحسوس و سازمان‌یافته می‌تواند در تأمین امنیت روانی جامعه تأثیر بسزایی داشته باشد. پنجم. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز

باید در سیاست‌گذاری حوزه فرهنگ به نیازها و مطالبات اخلاقی و اجتماعی مردم در آفرینش‌های ادبی، فرهنگی و هنری ازجمله آثار مکتوب، نمایش‌ها، فیلم‌ها و دیگر آثار توجه ویژه داشته باشد تا جنبه‌های تربیتی و آموزشی مستقیم و غیرمستقیم بر روی مخاطب نیز بتواند به‌عنوان مکمل اقدامات دستگاه‌های آموزشی، امنیتی و اجتماعی ایفای نقش و وظیفه کند. و در نهایت، نقش مردم به‌ویژه نهاد خانواده در تربیت و مراقبت از فرزندان و نظارت بر رفتارهای آنان، انتخاب دوستان و همسالان و... و کسب تجربه در کنار نهادهای فرهنگی و اجتماعی نیز از وظایف بنیادینی است که غفلت از آن خسارت‌بار است. در پایان با تسلیت و تعزیت به خانواده داغدار «الله حسین‌نژاد» و جامعه سوگوار ایران، امید و آرزو داریم که مسئولان کشور به‌ویژه متولیان نهادهای امنیتی، انتظامی و اجتماعی با پندآموزی از وقایع تلخ و ناگواری که احساسات جامعه را جریهدار می‌کند و موجب اذهم‌گسستگی و ناامنی در جامعه می‌شود، اقدامات و وظایم خود را با اولویت امنیت و آرامش مردم به کار ببندند. نقش رسانه‌ها در تعیین ابعاد چنین فجایعی و آگاه‌سازی مردم و نظارت افکار عمومی و انتقال نیازهای اجتماعی به متولیان امور نیز حائز کمال اهمیت است.

۵۳۱
ادامه‌از صفحه اول

دکتر داروخانه

«شرق» از تصدی‌گری گسترده دولت در زنجیره دارو و درمان و تبعات آن برای بیماران گزارش می‌دهد

زخم درمان دولتی

شرق: بخش بزرگی از چرخه درمان در ایران در انحصار دولتی‌ها و شبه‌دولتی‌هاست؛ این زنجیره از

اداره بیمارستان‌ها و مراکز درمانی شروع می‌شود و به تولید و توزیع دارو می‌رسد. چیزی نزدیک به ۷۰ درصد بیمارستان‌های‌کشور دولتی است و بخش قابل توجهی از ۳۰ درصد باقی‌مانده توسط نیروهای مسلح و سازمان تأمین اجتماعی اداره می‌شود.

در بخش تولید دارو هم وضعیت تفاوت چندانی ندارد و بر اساس اعلام مرکز پژوهش‌های مجلس در سال ۱۴۰۳، حدود ۷۰ درصد تولید داروی کشور به دست خصولتی‌ها انجام می‌شود.

در بخش توزیع دارو هم وضع چندان بهتر نیست و بر اساس گزارش انجمن داروسازان ایران بیش از ۵۵ درصد بازار داروی کشور در اختیار داروخانه‌های دولتی است.

دخالت گسترده دولت در اقتصاد درمان غالباً به بهانه حمایت از فقرا و مستمندان بوده اما در نتیجه آن نه تنها حمایتی از فقرا نشده که گاهی به قیمت گراف جان انسان‌ها تمام شده است.

تصدی‌گری گسترده دولت در اقتصاد درمان

دخالت گسترده دولت در اقتصاد درمان بارها مورد نقد فعالان اقتصادی حاضر در این بخش بوده است. حالا دولت در تمام زنجیره‌های درمان حضور پررنگی دارد و البته در عین‌اینکه عملکرد موفق‌ی نداشته، مجال رقابت را از بخش خصوصی گرفته است. در هفتم آذر ۱۴۰۱ معاونت درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اعلام کرد که «از ۱۰۴۴ بیمارستان کشور حدود ۷۰ درصد با ۱۰۷ هزار و ۸۳۵ تخت فعال دولتی و متعلق به وزارت بهداشت است و بقیه بیمارستان‌ها در اختیار سازمان تأمین اجتماعی، نیروهای مسلح، خیریه‌ها و بخش خصوصی قرار دارد».

در بازار داروی کشور چیزی حدود ۹۷ درصد داروهای مورد نیاز توسط کارخانه‌های داخلی تولید می‌شود و تنها حدود سه درصد از داروهای مورد نیاز وارداتی است اما در بخش تولید دارو هم دولت و شبه‌دولتی‌ها تصدی‌گری گسترده‌ای دارند. بر اساس گزارشی که اخیراً مرکز پژوهش‌های مجلس منتشر کرده است، شش نهاد شبه‌دولتی، مالک تعداد زیادی از شرکت‌های دارویی هستند و سهم قابل توجهی از بازار دارویی کشور را در اختیار دارند. در این گزارش با عنوان «سهم نهادهای شبه‌دولتی در اقتصاد/ صنعت دارویی» به بررسی سهم نهادهای عمومی غیردولتی و بخش خصوصی در صنعت دارو پرداخته شده است. در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس تأکید می‌شود که «در سال‌های اخیر سیاست‌گذاری در حوزه نهادهای عمومی غیردولتی در برخی موارد به دلیل نبود شفافیت و فقدان اطلاعات، با مشکلات بسیاری همراه بوده و تلاش قانون‌گذار در تعیین محدوده مشخصی برای فعالیت نهادهای مذکور، در عمل به موفقیت چندانی دست پیدا نکرده است».

در ادامه گزارش تأکید می‌شود: «بر اساس اطلاعات آمارنامه دارویی ایران در سال ۱۳۹۹، تعداد شرکت‌های دارویی ۲۹۶ شرکت است که شامل شرکت‌های تولیدکننده و واردکننده (بازرگانی) داروی نهایی انسانی است و شرکت‌های تولیدکننده داروهای دامی، شرکت‌های توزیع و پخش، بسته‌بندی، تولیدکننده داروهای گیاهی و شرکت‌های تولیدکننده مواد اولیه را دربرنمی‌گیرد. از مجموع ۲۹۶ شرکت مندرج در آمارنامه مذکور، تنها ۴۲ شرکت تا سال ۱۴۰۱ پورسی هستند و فعالیت شفاف دارند». در این گزارش همچنین آمده است: «سازمان تأمین اجتماعی از طریق سرمایه‌گذاری دارویی تأمین (تینیکو) و شرکت سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی (شستا)، بانک ملی از طریق شرکت سرمایه‌گذاری شفافدارو و ستاد اجرایی فرمان امام از طریق گروه دارویی برکت، سرمایه‌گذاری دارویی سبحان و سرمایه‌گذاری البرز، مالک تعداد زیادی از شرکت‌های دارویی هستند و سهم قابل توجهی از بازار دارویی کشور را در اختیار دارند».

بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس «۵۵ شرکت دارویی که بالاترین سهم را از ارزش فروش ریالی در بازار دارو داشتند، انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفته‌اند. ۵۵ شرکت مذکور در مجموع بیش از ۸۳ درصد بازار فروش دارو را در اختیار دارند و بر این اساس، مالکین ۸۳ درصد بازار دارویی کشور مورد توجه قرار گرفته‌اند و در میان ۵۵ شرکت منتخب، تأمین اجتماعی مالک ۹ شرکت، ستاد اجرایی فرمان امام مالک پنج شرکت و بانک ملی مالک چهار شرکت هستند. از نتایج قابل توجه تخمین سهم هر یک از نهادهای عمومی غیردولتی و بخش خصوصی از کنترل و مدیریت بازار دارو، سهم ۱۷ درصدی تأمین اجتماعی، هفت درصدی ستاد اجرایی فرمان امام و پنج درصدی بانک ملی است که در مجموع سه نهاد مذکور حدود ۳۰ درصد کنترل بازار را در اختیار دارند. سهم بخش خصوصی از کنترل و مدیریت بازار حدود ۵۳ درصد است که ۳۶ درصد آن در اختیار هفت هلدینگ است».

در همین زمینه در دی ماه سال ۹۵ رسول دیناروند، رئیس وقت سازمان غذا و دارو در یک نشست خبری اعلام کرده بود که «۷۰ درصد کارخانه‌های داروسازی ایران شبه‌دولتی هستند و انگیزه‌ای برای صادرات و ورود به بازارهای جهانی ندارند و در مقابل یک میلیارد واردات سالانه دارو فقط ۲۰۰ میلیون دلار صادرات داریم».

در بخش توزیع دارو هم اوضاع تفاوت چندانی ندارد و هادی احمدی، عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران به این‌سا گفته بود که «۱۶ هزار داروخانه در کشور فعالیت می‌کنند که از این تعداد، هزار و ۵۰۰ داروخانه دولتی هستند. بررسی‌ها بیانگر این است که بیش از ۵۵ درصد بازار دارویی کشور در اختیار داروخانه‌های دولتی قرار دارد و ۴۵ درصد باقی‌مانده در اختیار ۱۴ هزار و ۵۰۰ داروخانه بخش خصوصی است. این در حالی است که شرایط نباید به این نحو باشد و بدنه دولت نباید بزرگ شود؛ بلکه دولت می‌بایست مسیر را برای بخش خصوصی با سیاست‌گذاری هموار کند».

او از دخالت گسترده دولت در اقتصاد دارو و درمان گفته بود که «دولت علاوه بر سیاست‌گذاری، در حوزه تولید، توزیع و عرضه دارو نیز فعالیت می‌کند؛ آیا در چنین شرایطی تعارض منافع ایجاد نمی‌شود؟».

درمان گران فقرا

هرچند که دولت، مستضعفان و فقرا را بهانه دخالت در اقتصاد و به‌ویژه اقتصاد درمان کرده است اما بررسی نتایج این دخالت‌ها نشان می‌دهد که در حال حاضر فقرا، بیشترین ضربه را از اقتصاد دولتی بخش درمان متحمل می‌شوند.

در برنامه چهارم و پنجم توسعه بنا بود که سهم مردم از هزینه‌های درمان به حدود ۳۰ درصد برسد. این در حالی است که بانک جهانی اعلام کرده که میانکین سهم مردم جهان از هزینه‌های درمان تنها حدود ۱۸.۱ درصد است. با این حال ایران نه تنها نتوانسته است به سهم ۳۰ درصدی هدف‌گذاری‌شده در برنامه چهارم و پنجم توسعه برسد که هم‌اکنون بر اساس اعلام سازمان نظام پزشکی سهم بیماران از هزینه‌های درمان گاهی به حدود ۷۰ درصد می‌رسد. ریشه ماجرا را که بررسی کنید، به اقتصاد دولتی بخش درمان می‌رسید. در حال حاضر دولت

خبر

تحقق رؤیای خانه‌دار شدن با طرح «تملی» بانک ملی ایران
بانک ملی ایران با معرفی طرح «تملی» (حساب سپرده سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت ویژه اوراق مسکن) گامی مؤثر در راستای تأمین مسکن و تحقق آرزوی خانه‌دارشدن خانواده‌ها برداشته است.

به گزارش روابط‌عمومی بانک ملی ایران، این طرح به سپرده‌گذاران امکان می‌دهد علاوه بر دریافت سود سپرده کوتاه‌مدت، از اوراق گواهی حق تقدم تسهیلات مسکن نیز بهره‌مند شوند.

در این طرح، با ایجاد میانگین مانده ۱۸۲ میلیون ریال در حساب ویژه و حفظ حداقل مانده ۱۶۰ میلیون ریال به صورت ماهانه، یک فقره اوراق به ارزش پنج میلیون ریال تسهیلات مسکن اعطا می‌شود.

ایین اوراق برای دریافت تسهیلات خرید یا تعمیر مسکن قابل استفاده بوده و امکان فروش یا بهیة آنها در بازار فرابورس نیز فراهم است.
متقاضیان می‌توانند با خرید اوراق «ذتملی» از فرابورس و مراجعه به شعب بانک ملی، تسهیلات مدنظر خود را دریافت کنند.

این طرح برای اشخاص حقیقی و حقوقی در سدرس بوده و تسهیلات خرید و جعاله مسکن به صورت انفرادی یا برای زوجین طبق ضوابط مشخص ارائه می‌شود.

بانک ملی ایران با این طرح، راهکاری نوین برای حمایت از خانواده‌ها در مسیر خانه‌دارشدن ارائه داده است.

یادداشت

هزاران الهه

مسئول است اگر از تصویب ساختارهای حمایتی، خانه‌های امن و مشاوره‌های رایگان برای قربانیان غفلت می‌کنند. و

مسئول است اگر اجازه می‌دهد که اجرای قوانین مصوب، به گزارش و آمار و بیانیه تبدیل شود و نه به تغییر در واقعیت زندگی شهروندان. مجلس باید به جای برخورد واکنشی با بحران‌ها، آینده را پیش‌بینی کند. نیازمند مجلسی هستیم که لایحه حمایت از زنان در برابر خشونت را نه با تعارف و هیاهو و جنجال، بلکه با فوریت تصویب کند.

برای پیشگیری از خشونت‌های خیابانی و خانگی، راهکارهای عملیاتی در قانون بگنجانند. سیستم حمایت از قربانیان خشونت را از حالت نمادین به نهاد واقعی تبدیل کند، و از همه مهم‌تر، بر اجرای قانون نظارت کند، نه‌فقط تصویب آن. الهه را از دست دادیم.

اما هنوز هزاران الهه دیگر هستند که شاید صدای‌شان شنیده نشود، اما جان‌شان، کرامت‌شان و امنیت‌شان به تصمیم‌های ما گره خورده. اگر ما فقط بعد از فاجعه تصمیم بگیریم، هیچ‌گاه جلوتر از درد نخواهیم بود. یاد الهه، باید ما را بیدار کند؛ نه‌فقط به اندوه، بلکه به مسئولیت؛ مسئولیتی برای قانون‌نوشتن، برای ساختن سپر پیش از حمله، برای تغییر بیش از قربانی‌شدن. تا روزی که تیسراول، نه مرگ دختران، بلکه آرامش آنان باشد.

بانك اقتصادنوين

آگهی مزایده عمومی

بانك اقتصادنوين در نظر دارد ۹ دستگاه خودرو متعلق به اين بانك را از طريق برگزاري مزايده عمومي به فروش برساند.

- يك دستگاه تويوتا را فور**
- دو دستگاه هيوندای سانتافه**
- دو دستگاه هيوندای سوناتا**
- سه دستگاه مزدا ۳**
- يك دستگاه مزدا ۲**

متقاضيان محترم می‌توانند از تاريخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۶ به مدت يك هفته جهت دریافت اسناد مزايده و بازدید از خودروها اقدام نمایند.

نشانی مراجعه:

تهران، خیابان ولیعصر، روبه‌روی بزرگراه نیایش، بلوار اسفندیار، پلاک ۱۷